

▲ De slippjacht in Waalre startte bij restaurant 't Brabants Genot. © Kees Martens/DCI Media

Slippjacht verloopt in Waalre wél soepel: 'Groot contrast met Deurne'

De slippjacht in Waalre verliep deze zaterdag exact zoals bedoeld. Het contrast met Deurne – waar een slippjacht kort voor Kerstmis geen doorgang vond vanwege zorgen over onrust – was groot. „Hier in Waalre is alles zorgvuldig afgestemd: routes, veiligheid en goed overleg vooraf.”

Karin van Berkel

Bron: ED

17 januari 2026, 18:00 • Laatste update: gisteren om 11:05

Begin januari lag Waalre er uitzonderlijk fotogeniek bij: een prachtig wit landschap, maar volstrekt ongeschikt voor paarden en een meute honden. De Nieuwjaarshunt van 3 januari verdween onder een dik pak sneeuw en werd daarom afgeblazen. Zaterdag volgde de revanche.

Al voor twaalfen hoorde je de paardenhoeven klikken op de parkeerplaats bij 't Brabants Genot. Vlakbij de plek waar ook de jachthoorns zich hoorbaar warm bliezen, maakte de Slippjacht Waalre zich op voor vertrek. Het werd een tocht, georganiseerd door De Veluwe Hunt, waarbij tempo en traditie keurig samen opliepen.

Hoewel ze zelf niet te paard was – „Ik volg de route straks op mijn stalen ros” – ontkwam ook Ali van de Pol (90) niet aan een *stirrup cup* (stijgbeugeldrankje, oftewel hartversterkertje voorafgaand aan de jacht). Van de Pol was nauw betrokken bij de eerste slippjachten, die vanaf 2008 werden gehouden door de Eindhovense Manege, die zij jarenlang samen met haar kinderen runde.

De slippjacht is een ritueel dat nogal nauw luistert. De ruiters verschijnen strak in het rood-zwart, met witte rijbroeken en glimmende laarzen, die door sommigen misschien wel vaker worden gepoetst dan gedragen. Ook de honden hebben hun rol: ongeduldig, maar gedisciplineerd en klaar om het geurspoor te volgen dat eerder die ochtend is uitgezet.

Dat spoor – de slip – vormt het hart van de jacht, waarbij het vooral gaat om het samenspel tussen ruiter, paard, hond en landschap. Over zandpaden, akkers en weilanden trok het gezelschap van een dertigtal deelnemers zo'n 35 kilometer lang door het buitengebied van Waalre. Voor kenners zat de schoonheid in de details: het tempo dat nooit werd geforceerd, het voorrang geven aan verkeer, het korte stilhouden bij kruisingen.

Rust door regie

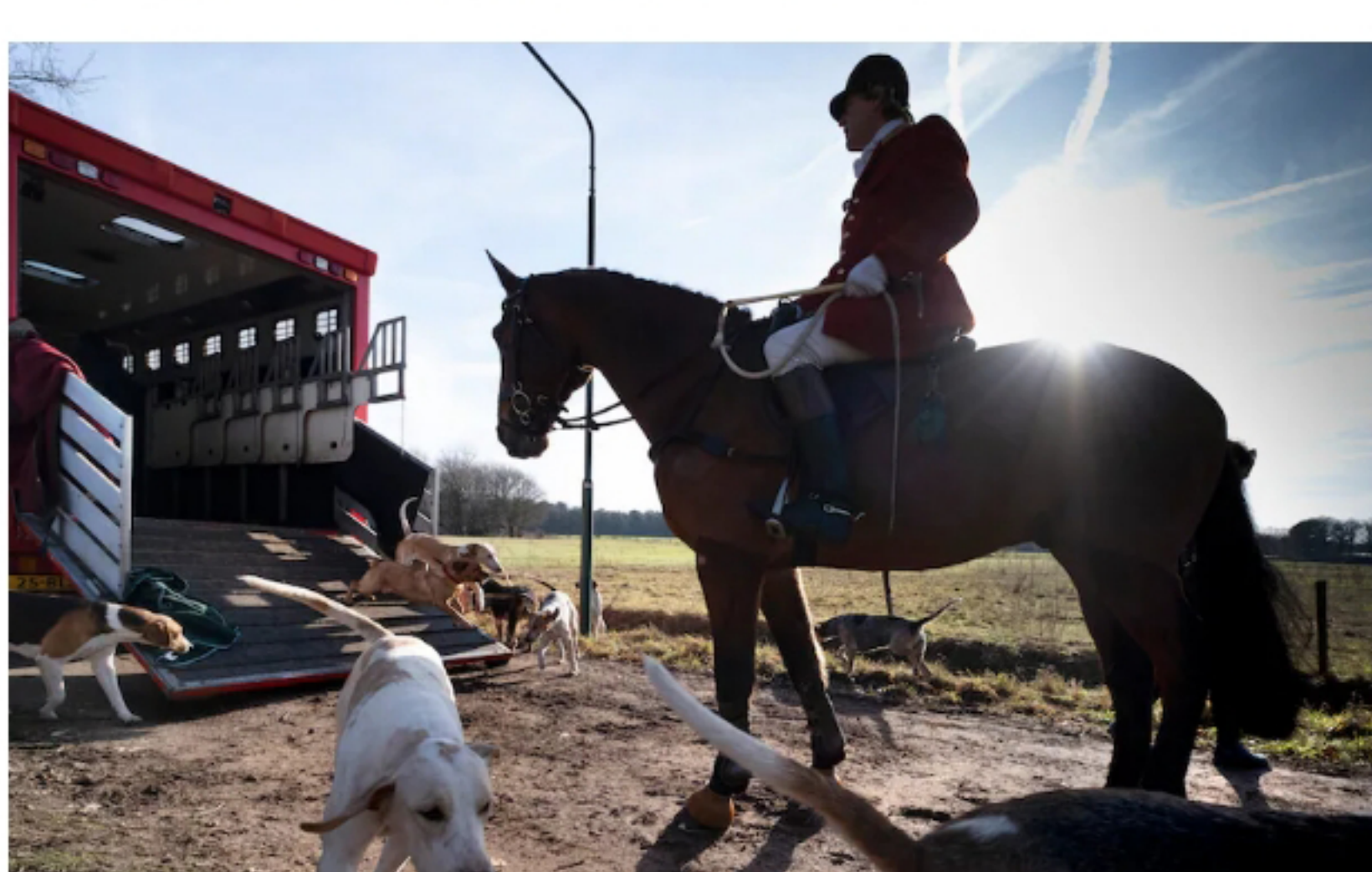
Dat de jacht zou verlopen zoals bedoeld, was geen toeval. Het contrast met Deurne, waar een slippjacht kort voor Kerstmis geen doorgang vond vanwege zorgen over onrust, was groot.

Ad Kuipers, bestuurslid van de Veluwe Hunt en slippjachtruiters van het eerste uur: „Het verschil zit 'm niet in wát je doet, maar in hoe je het aanpakt. Hier is alles zorgvuldig afgestemd: routes, veiligheid en goed overleg vooraf met zowel landeigenaars als gemeente. Dan haal je de spanning eruit voordat die kan ontstaan.”

Aan het einde van de middag keerde de stoet terug naar 't Brabants Genot voor het formele symbolische slot: de 'kill', waarna de ruiters zich konden ontspannen met een drankje en verhalen die gaandeweg steeds iets fraaier werden. De Slippjacht Waalre paste zo precies in de stijl die De Veluwe Hunt nastreeft: ingetogen, ordelijk en met respect voor omgeving en geschiedenis.

▲ De slip vormt het hart van de jacht, waarbij het vooral gaat om het samenspel tussen ruiter, paard, hond en landschap. © Kees Martens/DCI Media

▲ De Slippjacht Waalre paste precies in de stijl die De Veluwe Hunt nastreeft: ingetogen, ordelijk en met respect voor omgeving en geschiedenis. © Kees Martens/DCI Media

▲ Een schimmel van De Veluwe Hunt wordt losgemaakt voordat het dier de truck uitstapt om te kunnen deelnemen aan de slippjacht. © Karin van Berkel